

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXV. Retentio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

legi. l. 29. ff. de LL. Exemplum est in omni jure singulari, item in Legibus correctoriis, Zöf. ad ff. de legib. n. 65.

Limita: nisi ex extensione nulla oriretur injustitia aut absurditas. Tali namque casu in poenalis ob favorem publicum: in correctoriis propter regressum ad jus commune sapius admittitur extensio.

CAP. LXV. Retentio.

Axioma I.

Retineri aliquid potest, de quo actio institui nequit, l. 1. in pr. ff. quib. mod. pignus solv. quia favorabilior est retentio, quam petitio, l. per retentionem 4. C. de usuris. Bart. & Dd. in l. si sortem. §. centum de cond. ind. Dec. consil. 298. n. 4. Bald. in l. peremptorias. col. 3. sent. rescind. non poss. & in leg. 2. not. 4. C. de fidejuss. Jason. in l. 12. §. 1. ff. col. 12. ad finem. vers. Tu adverte. lect. 2. de acquir. poss. Benintend. decis. Bonon. 77. num. 4. Vult. 3. Consil. Marpurg. 34. num. 163. & consil. 18. num. 205. cum multa retineri possint, quæ acquiri nequeant, Sichard. ad l. 4. C. de usur. num. 8. Consil. Marpurg. vol. 4. consil. 29. n. 100. imò & retentio facilius concedatur, quam petitio, l. 1. de pignor. Cagnol. in l. quod a quog. num. 2. de R. I. l. in ius 156. §. cui damus 1. ff. eod. c. intelleximus 7. extr. de judic. junct. c. cum inter. 5. extr. de except. Bertazol. consil. decis. consil. 383. num. 4. lib. 1. Unde eam non malè speciem privata executionis vocavit Carpov. P. 2. Constit. 25. Defin. 20. num. 1. quia pingvius sit remedium, quæ & ipsa perceptio dici solet, l. deducta 58. §. acceptis 3. ff. ad SCrum Trebell. l. cum pater 77. in pr. de legat. 2. Anton. Faber in Cod. l. 2. tit. 30. defin. 2. num. 6. Carpov. P. 3. Constit. 32. Defin. 14. num. 6. Hinc generaliter Dd. statuunt, quoties ad creditorem res aliqua debitoris pervenerint, commodius creditorem ad jus suum perventurum, si eas retinuerit, quam si adversus debitorem egerit actione in personam, quod etiam probat Cujac. lib. 34. ad edit. Pauli in d. l. 2. princ. pag. 577. confer Anton. Faber in mt. decid. ad d. pr. vers. planè commod. Ratio in promptu, quia creditori facilius indultum est, ut retineat, quod jam habet, quam ut consequatur, quod non habet. Phil. Marth. ad l. 5. n. 26. ff. de R. I. Gratian. disceptat. forens. tom. 2. consil. 356. n. 27. & jura semper faciliora in conservando, quam concedendo beneficio. vid. sup. lib. 3. cap. Conservatio.

II.

Una res pro alia retineri non potest, cap. fin. ubi Dd. C. de commod. Wesembec. consil. 207. n. 77. & 78. ibi: zum andern haben wir eine gemeine Rechts-Regul. l. si non inducto 5. C. in quib. caus. pign. tacit. contrab. Marpurg. 1. consil. 24. n. 283. Est enim retentio species executionis privata, quam Creditor propria autoritate facit. Coler. part. 1. de process. execut. cap. 2. n. 184. & 188. Ergo ab ea non est incipiendum, post Bartol. & ceteros Cludius in comment. de cond.

indeb. cap. 7. num. 66. ubi postea exceptiones subijcit.

III.

Invitis nobis res nostras alius retinere non potest, l. 25. §. 1. solut. matr. limitationes hujus regulæ vid. ibid. lit. i. in glossa.

IV.

Retentioni locus non est, nisi ubi Lex illud expressit, l. ult. C. commod. l. fin. in fin. Cod. de compensat. Alex. in addu. ad Bart. in l. si non sortem 26. §. si centum ff. de condit. indeb. Costal. ad l. in rebus. §. possunt. vers. extra hos casus. ff. commodat. Sebastian. Medic. de compensat. p. 2. q. 16. num. 4. Gædd. 1. Consil. Marp. 24. num. 283.

V.

Retentio non negatur, negata compensatione, l. necessarias 8. §. 1. ff. de pignorat. act. Vult. 1. Consil. Marp. 22. num. 34. quia ubi non competit compensatio, ibi tamen competit retentio, Corn. consil. 66. col. 8. Paris. consil. 100. num. 35. vol. 2. Cephal. consil. 573. num. 21. lib. 4. tamen retentio revera etiam sit & dicatur compensatio, l. in restituenda 4. C. de petit. hered. l. etiam 5. ff. de compensat. Bart. ad l. divorcio. §. ob donationes. ff. solut. matrim. Roland. à Valle consil. 17. num. 4. vol. 4. saltem per indirectum, Sebast. Medic. de compensat. p. 1. quasi. id. n. 25. Gædd. 1. Consil. Marpurg. 24. num. 286. unde & regulare est retentionem non denegari, l. ex quibus 51. l. qui exceptionem 40. §. si pars 1. l. fin. arca 33. ff. de condit. indeb. præsertim cum res ea valde sit favorabilis, & in ipsa æquitate naturali fundata, d. l. per retentionem 4. Cod. de usur. adeò ut creditor suo debitori succedens, etsi non possit agere, l. debitori 7. C. de pat. possit tamen uti retentione pro suo credito, Bald. in d. l. debitori, Vultej. 1. Consil. Marpurgens. 22. num. 34.

Declarata regulam procedere, si sine vitio res ad aliquem pervenerit, aut sublit causa retinenda rei coharens, puta propter expensas in rem factas, v. gr. si sartor vestem retineat, ob non solutam mercedem, procurator vel advocatus acta, faber equum curatum & sic de similibus: secus enim esset, si res cum vitio ad aliquem pervenisset. Gail. 2. observ. 12. n. 5.

VI.

Ubi compensatio admittitur, ibi etiam locus habet retentio, arg. l. ob negotium 20. de compensat. l. 3. C. eod. Sic leges permittunt venditori rem venditam pro pretio nondum soluto retinere, l. hereditatis 22. de hered. vendit. l. Julianus 13. §. offerri 8. l. qui pendente 25. l. bona fides 50. de act. emt. l. quod si 31. §. 8. de adit. edit. l. cum fundus 31. §. 1. de reb. cred. l. pater. 6. C. de act. emt. Sic & marito ob impensas necessarias in dotem factas retentionem concedunt, §. item si de dote 37. Inst. de act. l. quod dicitur 5. l. 15. de impens. in rem dot. fact. l. servus 30. de act. emt. l. si is, qui 56. §. 3. ff. de jur. dot. l. illud convenire 5. §. fin. de pat. doml. l. 23. solut. matrim. Bocer. class. 2. disput. de jur. dot. thes. fin. eandem concedi & commodatario, l. creditoris 15. §. fin. de furt. depositario, l. penult. C. de posit. Colo.

Colono. l. 12. ubi gloss. de vi armat. & aliis passim, ordine recenlet Joh. Breiger. in disput. inaugurali. de retentione, per tot.

VII.

Retentio rei propria, cujus plenum habeo dominium, est nulla, l. in remandata 21. C. de mandat. l. sed est 25. §. consuluit 11. de perit. hered. quia quod semel meum est, amplius meum fieri non potest, §. sed si rem. 10. Inst. de legat. arg. l. uti frui 5. si usufruct. petatur.

IX.

Retinere non debet sibi aliquis, quod alii necesse habet dare. cap. ad aures 3. extr. de excess. Prelat. siquidem retinere nitens non suum, suo privatur. cap. de multa 28. in princ. extr. de prebend. & dignit.

An retineri possit depositum, vide Depositum.

CAP. LXVI.

Retentia. Veritatis Occultatio.

Retentia pœna, daß man einem verkaufften Gute keine Beschwerde oder Schaden verschweigen soll / major est quam mendacii, vid. C. I. A. thes. 19. de adit. edict. v. c. si venditor, sciens patiatu rueret emtorem, & per errorem in maximam fraudem incurrere: quo pertinet locus ille Ciceronis 3. offic. ubi ait: Nam cum ex L. XII. Tabul. satis esset ea præitari, quæ essent lingua nuncupata, quam qui inficiatus esset, dupliciter pœnam subiret; à scitis etiam retentia pœna est constituta. Qui enim mentitus est in modo agri venditi, vel in quantitate tributis, quod venditus fundus debuit publico, non tenetur in id omne, quod emtoris interest, sed tantum, quanto minoris, l. si minor 9. C. de act. emt. qui autem reticuit modum, vel pondus rei venditæ, vel tributum, cui obnoxia res vendita est, tenetur in omne id, quod emtoris interest, l. 13. de act. emt. simili modo qui mentitus est de artificio vel peculio servi à se venditi, tenetur duntaxat quanti minoris: qui autem sciens reticuit servum fugitivum esse vel morbosum, tenetur omnino quanti emtoris interfuit non decipi, Cujac. ad d. l. 13. in pr. & §. 6. de action. emt. in recit. pag. 842. quod tamen non perpetuum, quandoque enim retentiam non nocere, textus est in l. 48. §. 1. de furt. vid. & 2. Feud. 26. §. Vasallus. & Anton. Gothofr. disp. ii. th. 3.

CAP. LXVII.

Retorsio.

Axioma I.

Retorsio species defensionis, quæ nunquam locum habet, si non offensio præcellerit, arg. l. cum in eo 44. sub fin. ff. de pact. l. 59. ff. de admin. tutor. Carpov. P. 3. Constit. 38. Defin. 8. num. 5. Siquidem nemo gravari, nec jussu indignari dicitur, qui patiatu tela in se retorqueri, quæ ipse torserit, l. ii. ff. quod quisque jur. stat. Nam dicere ut servetur edictum, quod quisque

juris statuerit in alium, &c. nihil aliud est dicere, quam ut servetur æqualitas, Matth. de Afflict. ad cap. i. num. 17. de consuetud. rect. feud. Quis igitur ausit jus retorsionis autoritate Legum destitui, quæ certè jubent, ut idem jus in se statui patiatu, quod in alios statuit, l. cum in eo 44. sub fin. ff. de pact. l. cum hereditas 59. ff. de administ. tutor. l. alius 15. ff. si servit. vindic. l. frater à fratre 38. vers. porro cum. ff. de condit. indeb. l. vindicantem 17. ff. de evict. adde ex jure divino pariter, Matth. 17. v. 12. Luc. 6. v. 31. ex Canonico cap. justum 2. vers. nec in se posse. distinct. 9. c. cum omnes 6. vers. cum igitur. extr. de constit. c. pro illorum 22. §. quia verò. vers. cum nobis Legem. extr. de prebend. & dignit. vid. & Dan. Moller. in Constit. Saxon. p. 3. constit. 38. n. 2. ubi Reinhard. Rosa in addit. Matth. Berlich. p. 3. concl. 51. n. 3. Jac. Thoming. decis. 26. Carpz. P. 3. Constit. 38. Defin. 1. n. 10.

II.

Retorsione facta, cessat contumelia, l. quæ omnia 28. ff. de procurat. Unde sequitur, quod adhibito uno nempe retorsionis remedio, alterum, quod est actio injuriarum, amplius competere nequeat. Harprecht. ad §. hac actio 12. n. 78. Inst. de injur. Carpov. Part. 4. Constit. 46. Defin. 10. num. 6. quia cessante causa cessat effectus, qui est actio ipsa, cap. etsi Christus 26. extr. de jur. jurand. cap. cum cessante 60. in princ. extr. de appellat. cap. cum infirmitas 13. extr. de pen. & remission.

III.

Retorsio non infamat eum cui insinuat. Remm. de jure retors. p. 140. seqq.

CAP. LXIIX.

Retractatio, Retrotractio.

Axioma I.

Retractari id, quod semel legitime factum est, ex supervenienti casu non debet, l. i. ff. de irin. actu privat. l. donationes in concubinam 31. ff. de donat. cap. factum 73. de R. I. in 6. Carpov. P. 3. Constit. 28. Defin. 8. num. 7. neque etiam, quod semel bene definitum est, retractari debet, nisi ubi major autoritas fuerit, cap. quod bene 6. q. 4. hinc nunquam retractationem locum habere in præjudicium juris, quod interim fuit quæsitum alteri ex l. honorum. 24. l. si indebitum. §. i. rem. ut. hab. not. Afflict. decis. 286. Hartm. Pistor. 3. quest. 24.

II.

Ut retrorahatur quid, per fictionem contingit, & propterea nunquam admittitur: nisi quando æquitas hoc svadet; ea verò cessante, nihil retrorahitur, l. postliminium 19. cum ibi allegatis de captiv. & postlimin. revers. Hartm. Pistor. lib. 3. q. 24. num. 16. Retrotractio quoque actus fieri nequit in tertii præjudicium. Hinc princeps post mortem institoris non potest in præjudicium heredum ab intestato confirmare majoratum, Perez. C. de præpos. sac. cubic. num. 7.